Lietas Nr. C29629514
Lietas arhīva Nr. C-2622-15/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 22.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Rubina
rakstveida procesā izskatīja civillietu AS "NORVIK BANKA" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 23.jūlijā prasītāja AS "NORVIK BANKA" cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētāja pamatparādu 1101,67 EUR, līgumiskos procentus par aizdevuma izmantošanu 334,73 EUR, likumiskos procentus 77,85 EUR un līgumsodu 866,34 EUR, kopā 2380,59 EUR, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējums procentus 6% no simta gadā līdz sprieduma izpildes dienai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010.gada 29.maijā veicot atbildētāja iepriekšējo parāda saistību pārstrukturēšanu, starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Aizdevuma līgums Nr. PTKR006370, saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums 1326,47 EUR (932,25 LVL) apmērā atbildētāja saistību pret prasītāju pilnīgai izpildei.

Saskaņā ar 2010.gada 29.maija Aizdevuma līguma PTKR006370 1.3.punktu aizdevums tika izsniegts ar procentu likmi 24% gadā un aizdevuma atmaksas termiņš noteikts 2013.gada 18.maijs.

Saskaņā ar līguma maksājuma grafiku atbildētājam bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 18.datumam, nodrošinot, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos atbildētāja kontā ir pietiekošs atlikums aizdevuma atmaksas veikšanai.

Saskaņā ar līguma 3.1. punktu, par katru līgumā noradītās saistības izpildes kavējuma dienu atbildētājs maksā prasītājai līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas**.**

Atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo nenodrošināja, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos viņa kontā ir pietiekošs atlikums aizdevuma atmaksas veikšanai. Pēdējais maksājums saņemts 2011.gada 17.augustā 49,80 EUR apmērā.

Līguma 2.2.1.punkts nosaka, ka atbildētajam ir pienākums atmaksāt kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu maksājumu grafikā notriektajā kārtībā, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā.

Prasītāja ir aprēķinājusi līgumiskos procentus līdz kredīta atmaksas termiņam 2013.gada 18.maijam, savukārt sākot ar 2013.gadqa 19.maiju līdz 2014.gada 15.jūlijam aprēķināja likumiskos procentus.

Prasītāja savu interešu aizstāvībai vērsās tiesas zemesgrāmatu nodaļā ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, kas ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodaļas 2014.gada 13.februāra lēmumu lietā Nr. 3 – 12/9336 atstāts bez izskatīšanas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1590., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756., 1757., 1759., 1765., 1811., 1943. un 1946.pantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.$^{2\,1}$ pantu, atbildētājam 2014.gada 25.jūlijā uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, paskaidrojuma veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un pienākumi, noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai 30 dienu laikā no dienas, kad prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam.

Atbildētājs par celto prasību rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus tiesā nav iesniedzis. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250 ^{21}.panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā noteiktajai kārtībai civillieta tiek izskatīta rakstveida procesā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, 2015. gada 17.jūnijā nosūtot pusēm paziņojumu par lietas izskatīšanas vietu un laiku un sprieduma saņemšanas iespējām.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1511.pantā noteikts, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais

smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tās pašas šķiras un labuma lietās.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

No lietas materiāliem redzams, ka 2010.gada 29.maijā starp prasītāju un atbildētāju kā aizņēmēju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr. PTKR006370, saskaņā ar kuru atbildētājam tika piešķirts aizdevums 932,25 LVL apmērā, ar gada procentu likmi 24% un ar atmaksas termiņu 2013.gada 18.maijs. Aizdevums piešķirts atbildētāja saistību pret aizdevēju pilnīgai izpildei, kas izriet no 2008.gada 5.septembra Patēriņa kredīta līguma Nr. PTK – 021175.

Minētā saistība atbilst Civillikuma prasībām, neviena no pusēm to nav apstrīdējusi un līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējiem.

Lietas materiālos esošais Aizdevuma konta izraksts par veiktajām operācijām apliecina, ka prasītāja savas ar līgumu uzņemtās saistības ir izpildījusi un izsniegusi atbildētajam aizdevumu 1326,47 EUR (932,25 LVL) apmērā saistību pārstrukturēšanai.

Līguma 2.2.1.punkts nosaka, ka atbildētājam ir pienākums atmaksāt saņemto kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu maksājumu grafikā noteiktā kārtībā, nodrošinot nepieciešamo summu norēķinu kontā.

No Aizdevuma līguma Pielikuma Nr. 1 pievienotā Maksājumu grafika redzams, ka maksājumi atbildētājam bija jāveic katru mēnesi 36,50 LVL apmērā līdz 22.datumam sākot no 2010.gada 18.jūnija līdz 2013.gada 18.maijam, nodrošinot, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos atbildētāja kontā ir pietiekošs naudas daudzums samaksas veikšanai.

No lietas materiālos esošā aizdevuma konta izdrukas izriet, ka atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo līguma izpildē ir veicis deviņus maksājumus, kopā 462,85 EUR apmērā, tad pārtraucis pildīt saistības vispār.

Civillikuma 1651.pantā noteikts, ka nokavējums ir saistības izpildīšanas prettiesīgs novilcinājums. Saskaņā ar Civillikuma 1652.pantu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, var ar līgumu, vai arī pēc paražas. Turklāt, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu (Civillikuma 1828.p.).

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo nenodrošināja, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos kontā ir pietiekošs atlikums maksājumu veikšanai.

No 2010.gada 29.maija Aizdevuma līguma Nr. PTKR006370 1.1.punkta un maksājumu grafika redzams, ka aizdevuma atmaksas pēdējais termiņš ir iestājies 2013.gada 18.maijā, taču aizdevums nav atmaksāts, kā rezultātā atbildētājam izveidojies pamatparāds 1101,67 EUR neatmaksātās aizdevuma summas apmērā.

No lietas materiālos esošā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2014.gada 13.februāra lēmuma lietā Nr. 3 – 12/9336 redzams, ka prasītāja 2013.gada 20.decembrī iesniegusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļā pieteikumu pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, taču pieteikums atstāts bez izskatīšanas, jo brīdinājuma izsniegšana parādniekam nebija iespējama.

Neapmaksātās aizdevuma summas apmērs 1101,67 EUR konstatējams no Aizdevuma līguma, aizdevuma konta izraksta un parāda summas aprēķina.

Izvērtējot visu augstākminēto, tiesa atzīst, ka tika iegūti objektīvi pierādījumi tam, ka starp pusēm tika noslēgts aizdevuma līgums, kura saistības atbildētājs pilnā apmērā nav izpildījis.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas argumentu ka atbildētājs nav atmaksājis aizdevuma pamatsummu 1101,67 EUR apmērā, ko atbildētājs nav apstrīdējis un nav iesniedzis jebkādus pierādījumus par to, ka viņš ir samaksājis Aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus, līdz ar to šī aizdevuma summa ir piedzenama no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, savukārt Civillikuma 1757.pantā noteikts, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Kā redzams no Aizdevuma līguma 1.3.punkta atbildētājam par aizdevuma izmantošanu ir jāmaksā procenti 24% gadā no izmantotās summas.

Aizdevuma lietošanas procentus 334,73 EUR prasītāja ir aprēķinājusi par laiku no 2011.gada 18.janvāra līdz 2013.gada 18.maijam, t.i., līdz Aizdevuma līgumā noteiktajam aizdevuma atmaksas pēdējam termiņam.

Tā kā tiesai nav pamata apšaubīt aizdevuma lietošanas procentu aprēķinu, ko atbildētājs nav apstudējis un kas veikts saskaņā ar pušu uzņemtajām saistībām, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami procenti 334,73 EUR apmērā.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Likumiskos nokavējuma procentus 77,85 EUR prasītāja ir aprēķinājusi par laiku no 2013.gada 19.maija līdz 2014.gada 15.jūlijam.

Tā kā atbildētājs ir pieļāvis saistību izpildes nokavējumu un tiesai nav pamata apšaubīt nokavējuma procentu aprēķinu, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 77,85 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim*) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1717.panta otrajā daļā noteikts, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzēti no līguma neizpildīšanas. Savukārt Civillikuma 1720.panta 2.punktā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

No pušu starpā noslēgtā Aizdevuma līguma 3.1. punkta redzams, ka atbildētāja uzņēmusies par katru līgumā noradītās saistības izpildes kavējuma dienu maksāt prasītājai līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas.

Līgumsods aprēķināts 866,34 EUR apmērā, ko prasītāja aprēķinājusi par laiku no 2011.gada 18.februāra līdz 2013.gada 18.aprīlim.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja pieļautie saistību pārkāpumi, neveicot maksājumus līgumā noteiktā apmērā un termiņā, rada prasītājai tiesības uz līgumsoda saņemšanu.

Lai arī prasītājas aprēķinātā līgumsoda summa nepārsniedz pamatparāda lielumu, taču pie konkrētās lietas apstākļiem, tiesa atzīst, ka pieprasītais līgumsods šajā gadījumā ir vērtējams kā pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas un nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu, attiecībā pret atbildētāju un viņa neizpildītajām saistībām.

Konkrētajā gadījumā prasītāja uz konkrētiem zaudējumiem, ko tai radījusi pamatparāda un lietošanas procentu savlaicīga nesamaksāšana, nav norādījusi.

Turklāt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 14.maija spriedumā lietā Nr. SKC-212/2008, izvērtējot normas par līgumsodu kopsakarā ar taisnīguma un samērīguma principu, ir nonācis pie atzinuma, ka līgumsoda samazināšanas iespēja nav izslēgta (..). Jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos ir tāds jautājums, kas sakarā ar likuma tieša norādījuma trūkumu ir izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārīgiem tiesību principiem.

Kā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2011.gada 31.augusta spriedumā lietā Nr. SKC-221/2011, izvērtējot normas par līgumsodu kopsakarā ar taisnīguma un samērīguma principu norādījis uz judikatūru, kas izveidojusies ar Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmumu lietā SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr. SKC-212, Senāts atzinis, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem.

Tā kā neproporcionālais līgumsoda lielums likumā atstāts atklāta juridiskā jēdziena formā, tas katrā konkrētā gadījumā izvērtējams atbilstoši lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1724^1. panta noteikumiem, tiesas kompetencē ietilpst izvērtēt piemērotā līgumsoda samērīgumu.

Civillikuma 1717.pantā noteikts, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam un līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Tomēr jau stabili noteiktajai tiesu praksei, atzīstams, ka līgumsods ir aprobežots arī ar citiem noteikumiem un taisnīguma principu, līdz ar ko tiesai ir tiesības, un pat pienākums pielīgto līgumsodu samazināt, ja tas ir atzīstams par nesamērīgu.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam saistību neizpildes gadījumā.

Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju tiesību principu ir atzīstams soda samērīguma princips.

Izskatāmās lietas ietvaros līgumā pielīgto līgumsodu 0,15% dienā no termiņā nesamaksātās summas tiesa atzīt par nesamērīgu un netaisnīgu.

Tiesa ņem vērā, ka likumdevējs ir atteicies no līdzšinējā līgumsoda tiesiskā regulējuma, izdarot grozījumus Civillikuma 1716.pantā, kas paredz, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Šādā likuma normas iestrādne norāda uz to, ka likumdevējs ir atzinis par taisnīgu līgumsodu 10% apmērā no pamatparāda.

Kaut arī šī tiesību norma tiešā veidā nav piemērojama attiecībā uz izskatāmo strīdu, izvērtējot pielīgtā līgumsoda samērīgumu, tiesa ņem vērā, ka likumdevējs tādējādi ir konceptuāli mainījis līgumsoda institūta funkcijas, atsakoties no soďīšanas funkcijas un paredzot, ka līgumsodam turpmāk būs preventīva (brīdinoša) un zaudējumu kompensēšanas funkcija.

Pamatojoties uz augstāk minētajiem apsvērumiem, tiesa atzīt, ka kopējais līgumsoda apmērs, kas piemērojams atbildētājam, samazināms līdz 10 % no nesamaksātā pamatparāda.

Līdz ar to līgumsoda apmērs par maksājumu kavējumu saskaņā ar Aizdevuma līguma 3.1.punktu, nosakāms 110,17 EUR.

Tādējādi tiesas ieskatā tieši šādā apmērā 110,17 EUR prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir apmierināma, bet prasība daļā par līgumsoda piedziņu 756,17 EUR ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu, puses savas tiesības realizē sacīkstes formā.

Civillikuma 1838.pants paredz, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa uzskata, ka ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem ir pierādīti apstākļi un fakti, kādi norādīti prasības pieteikumā. Tiesa nekonstatē, ka atbildētājs būtu apstrīdējis noslēgto un pušu parakstīto līgumu. Atbildētājs nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, nav iesniedzis pierādījums, tam, ka būtu veicis līgumā paredzētos maksājumus, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, ka saistības būtu izpildītas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (..).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Prasītāja iesniedzot tiesā prasību ir samaksājusi valsts nodevu 329,96 EUR apmērā, taču tā kā tā ir aprēķināma proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, tad valsts nodeva piedzenama 243,66 EUR apmērā. Tāpat piedzenami arī prasītājas samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, līdz ar to tiesāšanās izdevumi kopā 248,36 EUR apmērā piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītāja ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā par trīs pasta sūtījumiem. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 983 „Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" un aprēķinu viena sūtījuma cena sastāda 1,57 EUR. Lietā ir radušies papildus ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,57 EUR apmērā, jo veikts viens papildus sūtījums – prasītājai nosūtīts paziņojums par lietas ievešanu. Minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,57 EUR apmērā, kuri nav apmaksāti, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Civilprocesa likuma 195.pants paredz, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ievērojot minēto un prasītājas lūgumu, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas arī tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6 % no simta gadā no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 204[1]., 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", reģistrācijas numurs 40003072918, pamatparādu 1101,67 EUR (viens tūkstotis viens simts viens *eiro* un 67 *centi*), procentus par aizdevuma lietošanu par laiku no 2011.gada 18.janvāra līdz 2013.gada 18.maijam 334,73 EUR (trīs simti trīsdesmit četri *eiro* un 73 *centi*), likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2013.gada 19.maija līdz 2014.gada 15.jūlijam 77,85 EUR (septiņdesmit septiņi *eiro* un 85 *centi*), līgumsodu 110,17 EUR (viens simts desmit *eiro* un 17 *centi*) un tiesas izdevumus 248,36 EUR (divi simti četrdesmit astoņi *eiro* un 36 *centi*), kopā 1872,78 EUR (viens tūkstotis astoņi simti septiņdesmit divi *eiro* un 78 c*enti*) apmērā.

Prasību daļā par līgumsoda piedziņu 756,17 EUR apmērā piedziņu noraidīt.

Noteikt AS „NORVIK BANKA", reģistrācijas numurs 40003072918, tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos nokavējuma procentus 6% no simta gadā no neatmaksātās pamatsummas (1101,67 EUR), ņemot vērā Civillikuma 1763.panta nosacījumus.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,57 EUR (viens *eiro* un 57 *centi*) par labu valstij, kas iemaksājami pēc sekojošiem rekvizītiem - saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, konts Nr. LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C29629514.

Noteikt /pers. D/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu oriģinālu nekavējoties iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, Rīgā, Lomonosova ielā 10, 1.stāvā, 105.kabinetā vai nosūtot tiesai pa pastu.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ I.Rubina